

De pareldief

AXEL SCHEFFLER
& ROSA SCHEFFLER

De pareldief

Vertaald door Hanneke Beneden en Ab Bertholet

Uitgeverij Ploegsma Amsterdam

Kijk ook op:
www.ploegsma.nl
www.kinderboeken.nl

ISBN 978 90 216 8072 9

Oorspronkelijke uitgave: Axel Scheffler, Rosa Scheffler: *Die Perlendiebin*

Copyright © 1998 by Rowohlt Taschenbuch Verlag GmbH, Reinbek bei Hamburg,

2019 by Rowohlt Verlag GmbH, Hamburg

Vertaling: Hanneke Beneden en Ab Bertholet

Omslagontwerp: Studio Blikgoed

Boekverzorging: Irma Hornman, Studio Cursief

© Nederlandse uitgave: Uitgeverij Ploegsma, Amsterdam 2020

Alle rechten voorbehouden.

Uitgeverij Ploegsma drukt haar boeken op papier met het FSC-keurmerk.

Zo helpen we waardevolle oerbossen te behouden.

Inhoud

De pareldief 9

Zelf knutselen met kralen 49

Hoe je een stoffen basisvorm maakt 57

Kralen borduren 60

Kralen weven 70

*Ik dank Julie en Nick
voor de warme soep
en het gebruik van
hun computer.
Heel in het bijzonder dank ik
Kate voor het verhaal
dat ze mij vertelde
in de pizzeria.*

De pareldief

Tingeling, tingeling.

De deur gaat open en drie jonge hazen komen de sieradenwinkel van Pauw binnen. Pauw staat achter de toonbank en weegt kralen af op zijn speciale kralenweegschaal. Wortelbroches, denkt Pauw, heerlijk! Hij draait met zijn ogen. Iedereen wil een wortelbroche. En ja hoor dat is wat de drie hazen willen. Pauw kan het gewoon niet meer bijbenen, hij zal een hulpje moeten aannemen.

De hazen krijgen hun broches en wandelen tevreden de winkel uit. Ieder met een feloranje wortelbroche op de hazenborst.

Pauw probeert net een grote glazen pot vol kralen terug op de plank te tillen, als hij een zacht geluid hoort. Net alsof een snavel tegen het raam tikt. Hij draait zich verbaasd om. Maar er is niets te zien. Hij klimt van zijn trapje, klapt het in en zet het met een zucht in de hoek.

Hij pakt een stuk papier en een potlood uit de la en schrijft met een sierlijk handschrift:

Loving gezocht!
Pauw's Paul Pleis
zoekt een bonduur-
kracht met handige
pootjes dan wel vleugels.
Ewoning niet vereist.

Pauw loopt de winkel uit en prikt het briefje met vier rode punaises op de dikke beuk voor zijn winkel.

Als hij zich omdraait, struikelt hij bijna over een klein onopvallend hoen. Het heeft dof grijze veren en lijkt een beetje stoffig. Hoentje ziet het briefje en vraagt zachtjes: ‘Zou ik het misschien mogen proberen?’

O, hoe vaak heeft Hoentje al voor de winkel van Pauw gestaan met zijn snavel tegen de etalageruit? Helemaal verliefd op de prachtige kleuren en de glitters als de zon schijnt op Pauws schitterende broches, kettingen en spelden.

Hoentje is jammer genoeg te arm om er iets van te kunnen kopen. En hij kent ook niemand die hem iets uit de winkel cadeau zou willen doen.

Pauw aarzelt en denkt lang na. Hoe zou zo’n bespottelijk hoentje nou een hulp in zijn kralenwinkel kunnen zijn? Maar dan ziet Pauw in de ogen van Hoentje een bepaalde glans. Ten slotte besluit hij dat het goed is. Hij had niet verwacht dat hij zo snel iemand zou vinden. Waarom zou ik dit jonge hoentje niet een kans geven? denkt hij. Hij ziet er dan wel een beetje armoedig uit, maar achter in de werkplaats krijgen de klanten hem toch niet te zien.

Verlegen loopt het kleine grijze hoentje achter Pauw aan de winkel in.

Zijn hart klopt wild als hij door de winkel loopt. Achter een kralengordijn in de hoek is de werkplaats. Aan de muur hangen borduurringen in verschillende maten en verder zijn er planken met klosjes gekleurd garen, balen stof en glazen potten met kralen in alle mogelijke kleuren. Midden in de werkplaats staat een houten tafel met een lamp en een speldenkussen. Pauw laat Hoen een smalle houten trap zien.

‘Daarboven is je slaapkamer,’ zegt Pauw. Hoen trippelt de trap op en kijkt rond: een eenvoudig bed, een lage kast, een waterkan en een

schaal. Hoen is tevreden en daalt de trap weer af. Pauw gaat aan de tafel zitten, pakt een onvoorstelbaar dunne naald, wurmt de draad door het oog, strooit een paar kralen op tafel en pikt ze met zijn naald op.

‘Het is heel makkelijk,’ zegt hij, en Hoen kijkt oplettend toe. Pauw laat hem zien hoe je een wortelbroche borduurt. Hij geeft Hoen ook een notitieboekje en raadt hem aan daarin het belangrijkste op te schrijven. Het grijze hoen is dolgelukkig dat hij tussen al die mooie kralen mag werken. Wat vooral fijn is, is om met je vleugels door een glas vol kralen te gaan. Heerlijk, dat tinkelende geluid dat de kralen telkens maken, als ze van het ene glas in het andere worden overgegoten.

Meestal gaat Pauw vroeg naar huis. Hoen moet daarna nog opruimen en vegen. Ook heeft hij de belangrijke taak om de winkel af te sluiten.

Pas dan kan hij langs de steile trap omhoogklimmen, naar zijn kamertje om te gaan slapen. Op een avond bij het vegen glinstert hem in het stof een prachtige parel tegemoet. Hoen pakt hem op, trippelt naar het raam en houdt de parel in het licht van de ondergaande zon. Hoe dat glinstert en glanst!

Maar hij legt de parel niet terug. In plaats daarvan steekt Hoen hem vliegensvlug tussen zijn veren. Ook de volgende avond pikt hij een paar gevallen parels op en schuift ze tussen zijn veren.

Zo doet hij dat nu dag in dag uit, en hij wordt steeds hebberiger, steeds brutaler. Soms steelt hij rechtstreeks uit de glazen potten en één keer zelfs uit de schalen van Pauws kralenweegschaal. Wie merkt dat nou? Pauw is rijk genoeg en heeft meer parels en glitterspul dan wie dan ook. Nie-

mand zal toch een onopvallend grijs en ietwat stoffig hoentje verdenken... Dat is wat er in het kopje van Hoen omgaat.

's Avonds voordat hij in bed kruipt, rijgt hij de parels aan zijn vleugels, haalt een vlekkerig stuk spiegel tevoorschijn en steekt een kaars aan. Hij begint te draaien en te dansen, en lijkt wel dronken door de glitter en glans van de parels in zijn verenkleed.

De volgende dag bezoekt een deftige damesbaviaan de winkel van Pauw. ‘Wat kan ik voor u doen?’ vraagt Pauw.

‘Hebt u het al gehoord? Ze zeggen dat er een groot bal komt. De dochter van de graaf gaat trouwen. En de prins, haar bruidegom, zou al onderweg zijn. Wat een betoverende bruid, al schijnt ze niet bijzonder slim te zijn. Hij heeft haar nog niet één keer gezien. Maar ze hebben haar laten schilderen en hebben de prins het portret toegestuurd. En weet u, hij heeft meteen toegehapt. Nu komt er een reusachtig feest. Je weet maar nooit of je daar niet ook voor wordt uitgenodigd.